

Sygn. akt IV Ka 104/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku

sprawy **T. P.**

oskarżonego z art.177§1 kk w zb. z art.178§1 kk w zw. z art.11§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 18 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 1342/12

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.627 kpk, art.635 kpk

1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

- na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego T. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich kategorii pojazdu na okres 1 (jednego) roku;

2) **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

3) zasądza od oskarżonego T. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. Z. 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w postępowaniu odwoławczym;

4) zasądza od oskarżonego T. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt: IV Ka 104/14

UZASADNIENIE

T. P. został oskarżony o to, że:

w dniu 13 czerwca 2012 roku naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc we stanie nietrzeźwości 1,68 promila alkoholu we krwi, jako pasażer samochodu kierowanego przez S. K., w trakcie jazdy w czasie pokonywania zakrętu w prawo gwałtownie chwycił za kierownicę doprowadzając do utraty kontroli nad pojazdem przez kierującego, po czym samochód zjechał z jezdni na nieutwardzone pobocze i wywrócił się, w wyniku

czego kierujący S. K., oraz pasażerowie w osobach W. Ś., K. Z. i M. K. doznali opisanych szczegółowo w zarzucie obrażeń ciała powodujących u każdego z nich naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie II K 1342/12:

- uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu ze zmianą kwalifikacji polegającą na wyeliminowaniu z niej dyspozycji art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;
- na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego pod dozór kuratora;
- na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył mu karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł. stawka;
- zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. Z. koszty zastępstwa procesowego;
- orzekł o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora – na niekorzyść oskarżonego.

Apelacja prokuratora zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym. Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę prawa karnego materialnego, tj. art. 42 § 2 kk, poprzez jego niezastosowanie.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie na podstawie art. 42 § 2 kk wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku i o utrzymanie w pozostałym zakresie wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator podtrzymywał swoją apelację i wnioski w niej zawarte.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej K. Z. na rozprawie apelacyjnej przyłączył się do apelacji prokuratora oraz wniósł o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora była zasadna.

Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa karnego materialnego mającej wpływ na treść wyroku, albowiem nie orzekł o obligatoryjnym w tym przypadku środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk obligatoryjne jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (wymienionego w § 1 art. 42 kk) był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173 kk, 174 kk lub 177 kk.

Sprawcą przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, wobec którego stosownie do treści powyższego przepisu należy orzec środek karny przewidziany w art. 42 § 2 kk, jest przy tym każda osoba uczestnicząca w ruchu, a nie tylko prowadzący pojazd mechaniczny (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2010-06-14, IV KK 70/10, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2010, Nr 1, poz. 1192). Również większość przedstawicieli nauki opowiada się za szerokim rozumieniem "osoby uczestniczącej w ruchu", nieograniczającym się do osób prowadzących pojazd (zob. m.in. K. Łucarz, Nowa regulacja podmiotu zakazu prowadzenia pojazdów, s.

11-23 oraz Kodeks karny. Komentarz pod red. prof. dr hab. Alicja Grześkowiak, prof. dr hab. Krzysztof Wiak, rok wydania: 2013, Wydawnictwo: C.H.Beck). Za taką interpretacją przemawiają także przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.), posługujące się terminem „uczestnik ruchu”, którym jest zgodnie z legalną definicją zawartą w art. 2 pkt 17 tej ustawy: pieszy, kierujący, a także inne osoby przebywające w pojeździe lub na pojeździe znajdującym się na drodze.

Powyższe rozważania prowadzą do konkluzji, że wobec oskarżonego należało (w związku z jego skazaniem za zarzucony czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk) orzec określony w art. 42 § 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Dlatego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, wydając takie rozstrzygnięcie.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jako sprawiedliwy, nie naruszający prawa karnego materialnego i wydany bez obrazy prawa karnego procesowego, należało utrzymać w mocy.

Na koszty procesu w postępowaniu odwoławczym złożyły się wydatki Skarbu Państwa w postaci ryczałtu za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych oraz wydatki poniesione przez oskarżycielkę posiłkową związane z zastępstwem procesowym.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 420 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego świadczonego w postępowaniu odwoławczym. Zasadzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, Sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, przy czym podstawę zasądzenia owej opłaty, stanowią stawki minimalne określone w stosownych przepisach. Wynika to wprost z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Taki pogląd wyrażono m. in. w postanowieniu Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2011-03-23, I KZP 1/11, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna rok 2011, Nr 5, poz. 38, str. 1, oraz w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 2009-09-30, II AKz 643/09, opubl: Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2009, Nr 4, poz. 35. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej nie złożył zestawienia wydatków, a jego wkład w rozpoznanie sprawy na etapie postępowania odwoławczego był niewielki i ograniczył się do uczestnictwa w krótkiej rozprawie apelacyjnej i przyłączenia się do stanowiska prokuratora. Uzasadnia to zasądzenie wydatków w minimalnej określonej w/w rozporządzeniem wysokości.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł. tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.